

materiale til grunnsirkelen

(i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning)

Politiske retningslinjer for kampen mot EEC og dyrtid

1.

EEC representerer et imperialistisk angrep på det norsk folkets politiske og økonomiske interesser. For å nå sitt mål – maksimal utbytting av den norske arbeiderklassen – må imperialistene i EEC med de vest-tyske monopoler i spissen, bryte i stykker Norges nasjonale suverenitet. Det norske storborgerskap opptrer som imperialismens agenter og samarbeidspartnere i Norge. Ved å velte stadig større byrder over på folket, gjennom beskatning og dyrtid, forbereder den norske storkapital seg på medlemskap i EEC. Kampen mot EEC må derfor rette seg mot de økonomiske markedsforberedelser og forsvare det norske folkets rett til å rå i sitt eget land. Samtidig må det føres kamp mot den borgerlige nasjonalisme, som vi bl. a. ser i Folkebevegelsens ledelse og som har til hensikt å forsone folket med dagens utbyttersamfunn.

2.

I kampen om EEC-medlemskap går hovedmotsetningen mellom monopolkapitalen og deler av det øvrige borgerskap på den ene siden – og arbeiderklassen, småborgerskapet og deler av borgerskapets lavere lag på den annen. Kampen mot EEC kan bare vinnes om hele folket, med arbeiderklassen i spissen, mobiliseres til en slagkraftig og kompromissløs kamp, på tvers av alle parlamentariske illusjoner.

Arbeiderklassen kan bare vinne ledende rolle i denne kampen gjennom solidarisk støtte til de småborgerlige lags rettferdige kamp mot storkapitalen og imperialismen. Gjennom et fast kampefelleskap med arbeiderklassen og under dens ledelse, vil småborgerskapet gradvis kunne kvitte seg med illusjoner og reaksjonære forestillinger. En politikk som tar sikte på å isolere arbeiderklassen fra småborgerskapet vil innebære en avgjørende svekkelse av klassekampen både på kort og lang sikt.

3.

Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid representerer den riktige og nødvendige anti-kapitalistiske kamp-linja i EEC-motstanden. Det er kommunistenes sentrale oppgave å bygge ut Arbeiderkomiteen og styrke den politisk og organisatorisk over hele landet. Det må legges stor vekt på å utvikle sterke lokale komiteer på arbeidsplassene og i bostedsdistriktene. Den revolusjonære ungdom i skolene og andre opplæringsinstitusjoner må trekkes med i kampen.

4.

Det er nødvendig å utvikle en allsidig taktikk overfor Folkebevegelsen, med sikte på å styrke kampen mot ledelsen og trekke medlemmene over på Arbeiderkomiteens linje og til dens organisasjon. Denne riktige linje ble klart markert ved Arbeider-

komiteens handlemåte i forbindelse med Folkebevegelsens aksjonsuke og ved demonstrasjonen den 7. juni 1971.

Flere steder har marxist-leninister, gjennom også å delta i Folkebevegelsen, oppnådd store resultater i kampen mot ledelsen i Folkebevegelsen og utviklet medlemmenes politiske bevissthet.

Spørsmålet om medlemskap i Folkebevegelsen er et taktisk spørsmål: Det må vurderes lokalt og i spesielle tilfeller hvorvidt et medlemskap i Folkebevegelsen er formålstjenlig. Der hvor marxist-leninister går inn i Folkebevegelsen, må det aldri gjøres til fortrenghet for Arbeiderkomiteens oppbygging, men tvert imot ta sikte på å styrke denne ved å rekruttere medlemmer til Arbeiderkomiteen. Kampen mot EEC er en del av kampen for den sosialistiske revolusjonen. Det er mulig for folket å stoppe EEC-angrepet, men bare sosialismen kan skape virkelig politisk og økonomisk frihet for folket. Det er derfor av avgjørende betydning at kommunistene kaster sine krefter inn i kampen mot EEC, utvikler en massebevegelse som kan legge grunnlaget for en varig enhetsfront mot USA-imperialismen og dens lakeier.

Gjennom sin deltakelse i kampen mot EEC styrkes den marxist-leninistiske bevegelsen og arbeidet med bygginga av et nytt parti.

*

TESER OM OMORGANISERINGA

Cellebygging

1. Kommunistiske grunnenheter i form av celler i industrien og på andre arbeidsplasser, på skoler og universiteter, i soldatforlegninger og konsentrerte boligstrøk er en høyere form for organisering enn de nåværende grunnenehetene. Mellom de ulike celler er det ingen grunnleggende skiller. Alle er basert på prinsippet »partilaget er organisert på kompanibasis» (Mao), dvs. som sjølstendige kampenheter.
2. Alle typer celler driver studier, organisert spredning av propaganda og agitasjon, organiserer massene og leder deres kamp. Cellestyret bør bestå av to kamerater; formann og en ansvarlig for økonomien. Massearbeidet skal først og fremst legges til stedet der cellene er organisert.
3. I arbeidet på plassen driver cellene alt fraksjonsarbeid. Forøvrig opprettholdes prinsippet om egne fraksjoner.
4. Bedrifts- og skoleceller bør ha egen celle-avis. Celle-avisa er det viktigste redskap for å ta opp lokale krav og kampsaker. Avisa bør komme ut ofte, være stensilert og begrenses til ett A-4 ark. Alle typer celler vurderer egen propaganda i hvert enkelt tilfelle.
5. Cellebygginga krever at vi innskjerper prinsippet om illegal organisering. Særlig viktig er det å utvikle den revolusjonære årvåkenheten på arbeidsplassene og i det militære. Monopolkapitalen nøler ikke med å forfølge marxist-leninister. For alle typer celler gjelder det å huske at rotter i massene i lengden er den beste form for sikkerhet.
6. Et stort antall celler må bygges raskt. Mangelen på sjølstendige kommunistiske grunnenheter på de plassene klassekampen allment er mest tilspisset, hindrer i dag utviklinga av kommunistisk ledelse for massenes kamp. Den sterke utviklinga av MLG og SUF(m-l) det siste året gjør en hurtig utbygging av celler påkrevd for å oppnå ny framgang i partibygginga.

Storlag

7. Cellene av alle typer i et område skal være knyttet sammen i og underlagt et storlag. Storlaget er en høyere politisk enhet enn cellene, er sammensatt av cellekadrene og skal være ledet av de mest framskredne i området. Storlaget godkjenner medlemsopptak til cellene.

Propaganda-lag

8. Cellene oppretter og organiserer propaganda-lag. Dette er en særskilt form for marxist-leninistisk organisering av sympatisører og venner sammen med kommunistene. Propaganda-lagets oppgave er studier og spredning av marxist-leninistenes propaganda og agitasjon. Cellene fungerer som fraksjoner og trekker opp kommunistenes politikk i propaganda-laget. Propaganda-laget skal styrke kaderfostringa, og samtidig sikre at venner av ml-bevegelsen holdes politisk aktive sjøl om de ikke ønsker eller får medlemskap. Propaganda-laget bør ha både organiserte og uorganiserte i ledelsen.

Kortere møter – færre dokumenter

9. Omorganisering for kamp kan bare lykkes med mindre byråkrati og større beredskap på alle plan i ml-bevegelsen. Sentralkomiteene i MLG og SUF(m-l) vil arbeide ut fra prinsippet om at grunnorganisasjonene skal diskutere/studere høyst ett sentralt dokument i måneden. Forutsetningen for dette er at anvisningen »gruppestyrer og ledende organer på alle plan bør studere dialektikken grundigere, skaffe seg et bedre grep på hovedmotsigelsen i et møte eller dokument», raskt tillempes. Møter i celler, fraksjoner, propaganda-lag og storlag bør normalt ikke vare mer enn 2-3 timer. Storlaget bør høyst ha ett møte i måneden. Masselinja er en rettesnor også for vårt indre organisatoriske arbeid.